

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

21-02 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van (...) (hierna klaagster) jegens mevrouw (...) (hierna verweerster).

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

Mevrouw drs. M.B. Kroon (voorzitter), de heer dr. F.C.P. van der Horst (lid), de heer drs. J.C.A.M. Meijs (lid) en mevrouw L.S.A. Nuijtinck Msc. (lid).
Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 4 maart 2021 ontving het College per aangetekende post een ongedateerd klachtschrift inhoudende een klacht over verweerster. Het College bevestigde de ontvangst van het klachtschrift bij e-mail van 9 maart 2021. De advocaat van klaagster verstrekke bij e-mail van 15 maart 2021 aanvullende informatie. Bij e-mail van 17 maart 2021 deelde de advocaat van klaagster desgevraagd mee het klachtschrift niet bij een andere tuchtrechtelijke instantie te hebben ingediend.

Het College verklaarde de klacht op 25 maart 2021 ontvankelijk.

Bij brief van 16 april 2021 verzocht de gemachtigde van verweerster om uitstel voor het indienen van het verweerschrift voor een termijn van een maand. Het College verleende verweerster op 20 april 2021 uitstel tot 18 mei 2021 voor het indienen van het verweerschrift.

Het College ontving het verweerschrift gedateerd 14 mei 2021 per aangetekende post op 17 mei 2021.

Het College informeerde partijen bij brief van 27 juli 2021 dat was besloten om in deze zaak een hoorzitting te houden.

De tweede advocaat van klaagster verstrekke op 13 en 14 september 2021 aanvullende informatie.

De hoorzitting vond plaats op 30 september 2021 via Microsoft Teams. Van de hoorzitting is een verslag opgesteld dat tegelijk met de uitspraak aan partijen is verstrekt. Het verslag maakt geen deel uit van de uitspraak.

2. De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden, kan van het volgende worden uitgegaan.

1. Klaagster heeft drie kinderen die ten tijde van het indienen van de onderhavige klacht zes, acht en tien jaar oud waren. Klaagster en vader hebben beiden het gezag.

2. De rechter sprak op 3 januari 2020 de ondertoezichtstelling (OTS) uit over de drie kinderen. De kinderen werden onder toezicht gesteld bij de gecertificeerde instelling X (hierna ook 'de GI'). De GI stelde twee gezingsvoogden aan om de OTS uit te voeren. Beide gezinsvoogden werken bij de GI en staan geregistreerd in het register van jeugd- en gezinsprofessionals van het SKJ (hierna ook 'de jeugdbeschermers'). In het kader van de uitvoering van de OTS werd tevens een multidisciplinair

team in het leven geroepen, het Team Rondom de Jeugdige (hierna ook 'TRJ'). In het TRJ van klaagsters kinderen hadden onder meer zitting de jeugdbeschermers, een gedragswetenschapper en een gezondheidszorgpsycholoog (Wet BIG).

3. Verweerster is in dienst bij de GI als gedragswetenschapper en orthopedagoog. Zij is een collega van de gedragswetenschapper in het TRJ van klaagsters kinderen (gedragswetenschapper A). Verweerster is geregistreerd als orthopedagoog-generalist (Wet BIG).

4. In juli 2020 was gedragswetenschapper A met vakantie. Verweerster verving haar in het TRJ van klaagsters kinderen. In dit TRJ waren onder meer de vragen ingebracht hoe in de zomervakantie de omgang tussen ouders en de kinderen moest worden vormgegeven en of het afschalen van het zorgaanbod mogelijk was in deze periode. Verweerster bracht hierover een advies uit dat werd opgenomen in het besluit van het TRJ van 15 juli 2020. Hierin staat -voor zover hier van belang- het volgende:

'Er is een zeer recente uitspraak geweest van de kinderrechter dat de regie voor de omgang bij de GI ligt. Om ouders het gevoel te geven regie te hebben, is het verstandig om beide ouders een voorstel te laten doen rondom omgang waarbij er gevraagd wordt wat zij voorstellen rondom ophaal- en brengmomenten, frequentie en duur. Mocht hier consensus over zijn dan kan dit plan worden uitgevoerd. In het andere geval kan de GI een besluit nemen waarbij uitgangspunt is wat het minst belastend is voor de kinderen.

Er blijven grote zorgen over de kinderen op sociaal emotioneel gebied. Deze zorgen kunnen echter (nog) niet feitelijk gemaakt worden door hulpverlening wat maakt dat hulpverlening vanuit (...) (*de jeugdzorginstelling die ambulante begeleiding bood aan het gezin; CvT*) mede is ingezet om de interactie tussen moeder en de kinderen op te volgen en te toetsen in hoeverre de zorgen terecht/onterecht zijn.

Voor wat betreft de reactie van de hulpverlener van moeder dat moeder recht heeft op privacy in haar vakantie wordt er gesteld dat hulpverlening door moet lopen gezien bovenstaand. Om moeder tegemoet te komen en haar het gevoel te geven dat er naar haar wordt geluisterd, wordt het contact verminderd van 3 naar 2 keer per week gedurende de vakantie. Er wordt ingeschat dat ook dan voldoende tegemoet gekomen kan worden aan de hulpvragen die er liggen.'

5. Op 10 augustus 2020 werden de kinderen met een spoedmachtiging van de rechter uithuisgeplaatst op verzoek van de GI. Sindsdien verblijven de kinderen in een gezinshuis elders.

6. In december 2020 was de gezondheidszorgpsycholoog uit het TRJ van klaagsters kinderen ziek. Verweerster verving haar. Verweerster adviseerde het TRJ vervolgens over de vraag hoe vorm te geven aan de opstelling, houding en bejegening van de jeugdbeschermers richting klaagster en haar advocaat. Verweerster adviseerde voorts over de vraag of de omgang van klaagster met haar kinderen kon worden opgestart en zo ja, op welke wijze. Gedragswetenschapper A verwoordde het advies van verweerster in het besluit van het TRJ van 4 december 2020 -voor zover hier van belang- als volgt:

'Vraag 1)

De grieven van moeder en advocaat blijven hetzelfde, ondanks besluiten van de kinderrechter en het Hof en uitgeschreven onderbouwingen hieromtrent blijven dezelfde grieven terugkomen. (...)

besluit: gesprek plannen met moeder, advocaat, (...), jeugdbeschermers, gedragswetenschapper en jurist om mede te delen dat de GI niet meer gaat reageren op alle mails en grieven/klachten die tussendoor bij de jeugdbeschermers neergelegd worden. Tenzij er nieuwe grieven/klachten ontstaan.

Vraag 2)

opbouw omgang met moeder opstarten en qua frequentie en duur gelijk trekken aan vader, met dat verschil dat we de omgang van de kinderen met moeder onder begeleiding laten plaatsvinden de komende periode om goed zicht te krijgen op de interactie tussen moeder en de kinderen en te waken voor enige beïnvloeding in deze. (...)

Voorstel is om dit 2 maanden te doen en op basis van de bevindingen van omgangsbegeleiders te onderzoeken hoe de omgang verder moet verlopen en of omgang op locatie bij gezinsouders dan wel mogelijk is.'

3. Het standpunt van klagster en de klachten

De klachten houden, zakelijk weergegeven, in dat verweerster in strijd heeft gehandeld met de Beroepscode NVO.

1. Klagster klaagt over de handelwijze van verweerster in het dossier van de uithuisplaatsing van klagsters kinderen. De wijze waarop de besluitvorming over de uithuisplaatsing tot stand komt en het aandeel dat verweerster hierin heeft, roept kritische vragen op bij klagster. Bij het dossier zijn twee jeugdbeschermers betrokken en zij hebben de regie over de uithuisplaatsing. Zij maken rapportages, e-mails en zij vormen meningen die zij delen met het team. Het team bestaat uit de twee jeugdbeschermers, verweerster en een orthopedagoog en wordt het TRJ genoemd. Op basis van de input van de jeugdbeschermers worden ingrijpende beslissingen genomen die op vergaande wijze inbreuk maken op het leven van klagster en haar kinderen. Klagster heeft verweerster nooit ontmoet of telefonisch gesproken. Verweerster heeft ook de kinderen nooit gezien of gesproken. De enige informatie die verweerster heeft gebruikt bij haar besluitvorming heeft zij gekregen van de twee jeugdbeschermers die geen opleiding tot psycholoog hebben genoten. Verweerster heeft hiermee strijdig gehandeld met de artikelen 10 en 15 van de Beroepscode 2017.

2. Klagster klaagt voorts over de rapportages die niet voldoen aan de vereisten van artikel 37 van de Beroepscode 2017. De rapportages beschrijven informatie die is verkregen van horen zeggen. De twee jeugdbeschermers -die de kinderen af en toe bezoeken en voor het overige hun input krijgen van observaties van een gezinshuisouder die geen opleiding psychologie, pedagogiek of een andere opleiding van gelijke strekking heeft genoten- geven hun mening door aan verweerster. Verweerster neemt op basis van deze informatie haar besluiten en oordeelt zelfs over klagster die zij nog nooit heeft gezien, gesproken of onderzocht. Klagster heeft geen vragenlijsten ingevuld en er is geen sprake geweest van onderzoek waarbij verweerster haar eigen indruk heeft gevormd over klagster. Verweerster heeft hiermee tevens strijdig gehandeld met artikel 38 van de Beroepscode 2017.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster brengt in reactie op de klachten, zakelijk weergegeven en voor zover hier relevant, het volgende naar voren.

1. Verweerster werkt bij de GI die, in opdracht van de kinderrechtter, kinderbeschermingsmaatregelen uitvoert. Zij bekleedt binnen de GI twee functies: gedragswetenschapper en orthopedagoog-generalist (post master). In dat kader begeleidt en adviseert zij twee teams van gecertificeerde professionals (jeugdbeschermers). Tevens ondersteunt zij de master gedragswetenschapper van andere teams daar waar dit gevraagd wordt of voorgeschreven is in het kader van toegevoegde expertise, besluitvorming die voorbehouden is aan de post master gedragswetenschapper of het opschalen van complexe casuïstiek. Daarnaast vervangt zij in teams op het moment dat de betrokken gedragswetenschapper of post master gedragswetenschapper (dit kan een orthopedagoog-generalist zijn of een gezondheidszorgpsycholoog Wet BIG) afwezig is.

2. De gedragswetenschapper bij de GI behandelt geen cliënten. In die zin is geen sprake van een (individuele) behandelrelatie. Beslissingen in de uitvoering van de kinderbeschermingsmaatregel OTS worden intern genomen in het TRJ. Dit is een multidisciplinair overleg in wisselende samenstelling. Betrokken (kunnen) zijn een gedragswetenschapper, een gezondheidszorgpsycholoog Weg BIG, de gezinsvoogden, een jurist, de ouders, de kinderen en betrokken hulpverleners van andere organisaties. De kern van het beslisteam wordt altijd gevormd door de jeugdbeschermer en de gedragswetenschapper. De GI voert de OTS uit, vertegenwoordigd door de gezinsvoogden/jeugdbeschermers, maar verleent zelf geen jeugdhulp. Anders dan bij een vrijgevestigde gedragswetenschapper, waarbij is vereist dat deze zelf spreekt met de cliënt, gaat de gedragswetenschapper geen behandelovereenkomst aan met de jeugdige of de ouder(s). De gedragswetenschapper werkt in een team vanuit zijn of haar professie aan de opheffing van de ontwikkelingsbedreigingen.

3. Op basis van de Jeugdwet dient de norm verantwoorde werktoedeling te worden toegepast. Dit betekent dat de GI dient te beschikken over voldoende deskundigheid en toerusting om de taken naar behoren te kunnen uitvoeren. De OTS wordt uitgevoerd door de jeugdbeschermer die tevens de regievoerder is. De gedragswetenschapper heeft in deze zaak geen onderzoek verricht (behandeling of diagnostiek). Er is geen sprake geweest van een behandelrelatie waarvoor de ouder met gezag apart toestemming dient te geven.

4. In deze zaak is sprake van een forse echtscheidingsproblematiek en vele juridische procedures. De drie kinderen zijn op 10 augustus 2020 met een spoedmachtiging van de rechter uit huis geplaatst. Er is sprake van hulpverlening in een gedwongen kader. Met de OTS is het gezag van de ouders beperkt.

5. De twee jeugdbeschermers van dit gezin maken geen deel uit van de teams waarbij verweerster is betrokken. De kern van het beslisteam bestaat uit een collega-gedragswetenschapper van verweerster, een collega-gezondheidszorgpsycholoog en de twee jeugdbeschermers. Verweerster heeft tweemaal waargenomen en geadviseerd in dit beslisteam.

6. De eerste keer was in juli 2020 toen de betrokken gedragswetenschapper met vakantie was. De kinderen woonden op dat moment nog bij klagster en er was een omgangsregeling met vader die door de rechtbank was vastgelegd. De omgangsregeling werd niet ten uitvoer gebracht omdat de kinderen niet meewerkten en het klagster niet lukte om de kinderen hun omgang met vader te laten nakomen. Om helderheid te krijgen over de ontstaans- en in-stand-houdende factoren werd meerdere keren per week zorg aangeboden in het gezin. Klagster wilde dat deze zorg werd afgeschaald omdat het zomervakantie was zodat zij activiteiten kon ondernemen met de kinderen. Er waren vragen over de wijze waarop de omgang met vader kon plaatsvinden tijdens de vakantie. Over beide vragen heeft verweerster geadviseerd nadat zij de relevante stukken uit het dossier had gelezen en vragen had gesteld naar aanleiding van de informatie van de jeugdbeschermers.

7. Verweerster is voor de tweede keer benaderd in december 2020 in het kader van de opschaling van het beslisteam en omdat de betrokken gezondheidszorgpsycholoog door ziekte afwezig was. Tijdens het overleg van het beslisteam is de vraag gesteld of het contact tussen klagster en de kinderen weer kon worden opgestart sinds de uithuisplaatsing. De vraag was met name hoe dit vorm en inhoud moest krijgen. Ook toen heeft verweerster de relevante stukken gelezen en zich laten informeren door de vaste betrokkenen bij dit beslisteam, te weten de twee jeugdbeschermers en gedragswetenschapper A. Op basis hiervan heeft zij wederom geadviseerd.

8. In reactie op het klachtschrift brengt verweerster het volgende naar voren.

8.1. Verweerster weet niet op welke e-mail en welk verweerschrift klagster doelt als zij schrijft dat

uit de stukken blijkt dat verweerster deel heeft uitgemaakt van het beslisteam rondom klaagster en de kinderen.

8.2. Er is geen sprake van schending van artikel 10 van de Beroepscode 2017. Er is hier sprake van hulpverlening in een gedwongen kader. De toestemming van klaagster voor de inzet van jeugdhulp is niet nodig gelet op het bepaalde in de wet en het feit dat de rechter een OTS heeft opgelegd naar aanleiding van een verzoek van de Raad voor de Kinderbescherming. De uitvoering van de OTS brengt meer vergaande verplichtingen mee voor de ouders en de gecertificeerde instelling dan wanneer een behandelrelatie was aangegaan in een vrijwillig kader. De twee jeugdbeschermers (gezinsvoogden) voeren de OTS uit en zijn daarom degenen die het contact onderhouden met klaagster. De mening en het belang van klaagster zijn afgewogen in het multidisciplinair overleg dat het beslisteam is. Daarmee is voldaan aan de strekking van artikel 10 van de Beroepscode 2017, te weten respect voor de positie van moeder.

8.3. Wanneer sprake zou zijn van een behandelrelatie in een vrijwillig kader, had inderdaad toestemming moeten worden gevraagd aan klaagster. Echter, als sprake is van een kindbeschermingsmaatregel schrijft de Jeugdwet voor dat geen toestemming is vereist. De toetsing door de kinderrechter rechtvaardigt dat inbreuk wordt gemaakt op de rechten en vrijheid van klaagster zoals bedoeld in artikel 8 van het EVRM (Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens; Recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven). Artikel 7.3.4 van de Jeugdwet schrijft immers voor dat voor het verlenen van jeugdhulp in het kader van een OTS geen toestemming nodig is van de ouders met gezag. De Jeugdwet en de uitspraak van de rechter hebben daarom in dit geval de toestemming verleend om hulp en steun in te zetten in het gezin van klaagster. Er was geen expliciete toestemming nodig van klaagster. Door het uitspreken van de OTS is het gezag van klaagster beperkt. In artikel 7.3.11 van de Jeugdwet is voorts bepaald dat voor het verstrekken van informatie bij vervanging geen toestemming is vereist.

8.4. Verweerster heeft in deze zaak geen rapportage opgesteld. Het gaat hier om een besluit van het beslisteam waarin de rol van verweerster een adviserende is geweest. De rol van verweerster heeft zich beperkt tot deelname aan twee momenten van het beslisteam. Artikel 37 van de Beroepscode 2017 is niet van toepassing op deelname van het beslisteam omdat het hier om een beslissing gaat. Een besluit van het beslisteam wordt beschreven volgens de zogenoemde VOB-structuur (Vraag-Overweging-Besluit). De vraag wordt door de jeugdbeschermer ingebracht, vervolgens zet de (post) mastergedragswetenschapper zijn eigen overwegingen op papier en daarna is het streven om vanuit consensus een beslissing te nemen die een logisch vervolg is op de overwegingen. Dit alles wordt vastgelegd in een beslisteam-besluit.

8.5. De wet bepaalt dat kindbeschermingsmaatregelen worden uitgevoerd door een gecertificeerde instelling en niet door een zelfstandig werkende beroepsbeoefenaar. Zo bepaalt artikel 1:255, eerste lid van het Burgerlijk Wetboek 'De kinderrechter kan een minderjarige onder toezicht stellen van een gecertificeerde instelling'. Artikel 1:262 van het Burgerlijk Wetboek sluit hierop aan 'De gecertificeerde instelling houdt toezicht op de minderjarige (...)'. Er staat niet 'De gezinsvoogd houdt toezicht'. Dit geldt ook voor de andere taken die volgens dit artikel horen bij de uitvoering van een OTS. De Nederlandse overheid ziet het beschermen van kinderen als een publieke taak.

8.6. Als het beperkte aandeel van verweerster toch wordt gezien als een rapportage of onderzoek in de zin van artikel 37 van de Beroepscode 2017 is het volgende van belang. Verweerster heeft binnen haar taak als gedragswetenschapper bij de GI geadviseerd aan het beslisteam op basis van onderzoek ter vervanging en waarneming van haar collega die afwezig was op die dag. Zij heeft onderzoek verricht door kennis te nemen van het dossier van de jeugdigen (waaronder observaties en beschikkingen) en de jeugdbeschermers te bevragen. Voor het verrichten van onderzoek is het niet

noodzakelijk, anders dan klaagster stelt, dat vragenlijsten door klaagster worden ingevuld. Dit blijkt niet uit de Beroepscode 2017.

8.7. Artikel 38 van de Beroepscode 2017 bepaalt dat in beginsel geen oordelen en adviezen worden gegeven over andere leden van het cliëntsysteem. In dit geval betrof het de uitvoering van de OTS. De wetgever beoogt met deze kindbeschermingsmaatregel hulp en steun te bieden aan de jeugdigen en de ouders met gezag ter opheffing van de ontwikkelingsbedreigingen. Het uitspreken van de OTS rechtvaardigt dat zowel de ouders met gezag als de jeugdige hulp wordt aangeboden. Artikel 7.3.4 van de Jeugdwet bepaalt dat bij het verlenen van jeugdhulp ter uitvoering van een kindbeschermingsmaatregel geen toestemming nodig is van de ouder met gezag. Hieruit volgt dat verweerster niet expliciet verplicht was om klaagster te benaderen. De uitvoering van de OTS is belegd bij de jeugdbeschermers.

9. Verweerster concludeert dat zij tweemaal, derhalve incidenteel, heeft waargenomen en geadviseerd in het beslisteam. De eerste keer was dit in verband met de vakantie van de betrokken gedragswetenschapper. De tweede keer was dit in het kader van opschaling omdat de betrokken gezondheidszorgpsycholoog afwezig was door ziekte. In beide gevallen betrof het niet de uithuisplaatsing van de kinderen maar de wijze waarop de omgang en ondersteuning in de zomerperiode eruit zou moeten zien en de wijze waarop de omgang zou plaatsvinden tussen klaagster en de kinderen. Verweerster is van mening dat zij is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening.

5. Aanvullende informatie van klaagster

Klaagster legt op 14 september 2021 nog een afschrift over van een e-mail van de jeugdbeschermers aan de ouders. Hierin staat verweerster genoemd als één van de aanwezigen bij de besluitvorming van het TRJ op 4 december 2020.

6. De hoorzitting

1. Klaagster bracht in de hoorzitting van 30 september 2021 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

1.1. In het besluit van het TRJ van 15 juli 2020 staat dat op 13 juli 2020 een gesprek is geweest met vader over de omgang. Het is niet duidelijk wie dit gesprek heeft gevoerd waardoor het mogelijk is dat verweerster dit gesprek heeft bijgewoond. Uit het dossier blijkt dat vader in een veel positiever daglicht wordt gesteld dan klaagster.

1.2. Het TRJ-besluit van 15 juli 2020 steunt in grote mate op het advies van verweerster. Kort na dit overleg is op 10 augustus 2020 besloten tot de uithuisplaatsing van klaagsters kinderen. Het advies is dus voorafgegaan aan een zeer ingrijpende gebeurtenis in het leven van klaagster en haar kinderen.

1.3. De tekst van het TRJ-besluit van 4 december 2020 dat van de zijde van verweerster is overgelegd in de onderhavige procedure is anders dan de tekst van het TRJ-besluit van 4 december 2020 dat de jeugdbeschermers in een e-mail aan de ouders hebben gestuurd. Dit laatste stuk is uitgebreider over de genomen beslissing en is heel negatief over de lopende tuchtrechtklachten. Na dit besluit is op 3 januari 2021 besloten tot verlenging van de OTS en de uithuisplaatsing. Het advies van verweerster is derhalve wederom voorafgegaan aan een zeer ingrijpende gebeurtenis in het leven van klaagster en haar kinderen.

1.4. Door de ingrijpende gevolgen van verweersters adviezen is eerder sprake geweest van een (mede-)besluitvormende rol.

1.5. Verweerster heeft enkel het dossier gelezen. Doordat verweerster geen eigen onderzoek heeft gedaan en zich heeft laten leiden door de eenzijdige en negatieve stukken in het dossier, heeft verweerster strijdig gehandeld met artikel 10 van de Beroepscode 2017. Klaagster heeft verschillende keren gevraagd om een gesprek met verweerster. Dit is steeds afgewezen.

1.6. Klaagster heeft van de jeugdbeschermers een e-mail gekregen dat deze haar eerste aanspreekpunt waren en dat zij geen contact mocht zoeken met de mensen die daar boven zaten en de uiteindelijke beslissingen namen. Zij heeft ook e-mails gestuurd met het verzoek om een uitleg te mogen geven en om een gesprek met het TRJ. Dit is niet geaccordeerd.

1.7. In reactie op de vraag van het College of bij klaagster duidelijkheid bestond dát anderen waren betrokken bij het dossier (anderen dan de jeugdbeschermers), antwoordt de advocaat van klaagster dat de betrokkenheid van anderen is geconstateerd via een cc in een e-mail aan klaagster. Zo is klaagster aan de namen gekomen van deze personen. Klaagster heeft vervolgens gevraagd wie zijn dit eigenlijk? Klaagster is toen achter het bestaan van een beslisteam gekomen maar dit is niet aan haar meegedeeld.

1.8. In reactie op de vraag van het College op welke rapportages klaagster doelt in haar klachtschrift, deelt klaagster mee dat hiermee de besluiten van het TRJ worden bedoeld van 15 juli 2020 en 4 december 2020. Deze besluiten zijn immers gebaseerd op de observaties van verweerster.

1.9. In de pleitnota die klaagster heeft voorgelezen in de hoorzitting deelt zij mee het fijn te vinden vandaag eindelijk kennis te maken met verweerster. Nadat zij veertien maanden had gevraagd om een kennismaking, gebeurt dit vandaag.

2. Verweerster bracht in de hoorzitting van 30 september 2021 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

2.1. Het lijkt erop dat klaagster in deze hoorzitting alle klachten over de gecertificeerde instelling wil behandelen. Er lopen meerdere tuchtrechtzaken. Klaagster heeft bij het SKJ geklaagd over de twee jeugdbeschermers en bij het Tuchtcollege voor de gezondheidszorg over een collega van verweerster.

2.2. Verweerster is niet betrokken geweest bij de uithuisplaatsing van de kinderen of de arrestatie van klaagster. Zij is maar twee keer betrokken geweest bij deze zaak. Eén keer in juli 2020 omdat gedragswetenschapper A met vakantie was. De tweede keer was in december 2020 omdat de betrokken gezondheidszorgpsycholoog wegens ziekte was uitgevallen. Het TRJ heeft haar toen gevraagd om te adviseren. Zij heeft beide keren een geïsoleerd besluit genomen. Beide besluiten hebben in het voordeel van klaagster gewerkt. In juli 2020 is ingestemd met een minder frequent contact van de jeugdzorginstelling die ambulante begeleiding bood. Dit was omdat klaagster in de vakantieperiode meer rust wilde en de mogelijkheid om dingen te doen met de kinderen. In december 2020 was de vraag of de omgang tussen klaagster en de kinderen kon worden opgestart. Deze had inderdaad stilgelegen. Verweerster is niet betrokken geweest bij het besluit om het contact stil te leggen tussen klaagster en de kinderen.

2.3. De documenten van 15 juli 2020 en 4 december 2020 zouden kunnen worden gezien als notulen van de bijeenkomsten van het TRJ. Bij de gecertificeerde instelling worden alle momenten van het TRJ weggezet als besluiten: kernbesluiten of besluiten over het voogdijschap. Bij de kernbesluiten wordt het besluit beschreven volgens de VOB-structuur zoals uitgelegd in het verweerschrift. De kernbesluiten zijn geen rapportages maar bedoeld om de lijn in het dossier te blijven volgen. Ze zijn voorts bestemd voor collega's in het kader van waarneming. Een besluit van het TRJ wordt tevoren

opgesteld door de jeugdbeschermer. In het concept neemt hij zijn vraag op en hij verwijst naar de relevante stukken. In het overleg worden altijd de vragen en overwegingen besproken en deze worden opgenomen in het besluit. Aan het einde van de bijeenkomst -als een besluit is genomen- zet verweerster haar eigen overwegingen nog op papier. Wat daar staat, is haar verantwoordelijkheid. Verweerster heeft de tekst van 15 juli 2020 opgesteld omdat zij toen de verantwoordelijk gedragswetenschapper was die de bijeenkomst leidde. De tekst van 4 december 2020 heeft gedragswetenschapper A opgesteld maar verweerster heeft kennis genomen van de inhoud. Het is namelijk zo dat als alles op papier staat, de tekst nog aan elkaar wordt voorgelezen om te controleren of een en ander juist is verwoord. Verweerster kon zich vinden in de tekst van haar collega.

2.4. Verweerster weet van gedragswetenschapper A dat klagster ermee bekend was dat achter de twee jeugdbeschermers een multidisciplinair team functioneerde. Dit hebben de jeugdbeschermers aan klagster meegedeeld. Klagster heeft zelf ook verklaard dat de jeugdbeschermers de procedure wel degelijk aan haar hebben toegelicht. Er was al afgesproken dat een gesprek zou plaatsvinden met gedragswetenschapper A voordat de uithuisplaatsing plaatsvond. Dit staat ook in het verweer van gedragswetenschapper A in de andere tuchtrechtelijke procedure. Verweerster weet dit omdat zij en haar collega veel met elkaar hebben gesproken over wat er speelt. Haar collega legt in haar verweer uit dat door de plotselinge uithuisplaatsing en alles wat daar bij kwam kijken, het gesprek dat zou plaatsvinden op de langere termijn is geschoven. Het standpunt van klagster dat zij dit niet zou weten, staat hier haaks op.

2.5. Verweerster heeft vader niet gezien of gesproken. Zij heeft zich in de adviezen alleen gebaseerd op de inbreng van de twee jeugdbeschermers en het dossier. Zij heeft niet het idee gehad dat de informatie van de jeugdbeschermers onjuist was. Zij is ervan overtuigd dat zij bij de twee momenten waarbij zij betrokken is geweest, de juiste informatie heeft gekregen van de jeugdbeschermers en dat het dossier de juiste informatie bevatte.

2.6. Bij de twee besluiten die verweerster heeft genomen, hebben ouderverstoting en kinderontvoering geen rol gespeeld.

7. Juridisch kader

Artikel 255 van het Burgerlijk Wetboek boek 1 bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

1. De kinderrechter kan een minderjarige onder toezicht stellen van een gecertificeerde instelling indien een minderjarige zodanig opgroeit dat hij in zijn ontwikkeling ernstig wordt bedreigd, (...).

8. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

2. De eerste klacht betreft de handelwijze van verweerster in het dossier van de uithuisplaatsing van de kinderen van klagster. De uithuisplaatsing was op 10 augustus 2020. Verweerster is echter alleen

daarvóór, in juli 2020, en lang daarna, in december 2020, bij dit dossier betrokken geweest en heeft in beide gevallen geadviseerd over vraagstukken die los staan van het besluit tot uithuisplaatsing. Verweerster trad hierbij op als vervanger van respectievelijk de gedragswetenschapper en de gezondheidszorgpsycholoog van dit TRJ. Haar eerste advies, neergelegd in het besluit van het TRJ van 15 juli 2020, betrof de omgang tussen de ouders en de kinderen in de zomervakantie en het afschalen van het zorgaanbod in deze periode. Het tweede advies, neergelegd in het besluit van het TRJ van 4 december 2020, betrof het starten van de omgang van klaagster met haar kinderen. Deze had stilgelegen sinds de uithuisplaatsing. Het College concludeert dan ook dat geen oorzakelijk verband kan worden vastgesteld tussen de inzet van verweerster en de uithuisplaatsing van de kinderen op 10 augustus 2020, of de verlenging van de OTS/de uithuisplaatsing in januari 2021. Deze klacht is ongegrond.

3. Wat betreft de klacht dat verweerster in haar advisering geen direct contact heeft gehad met klaagsters kinderen of klaagster merkt het College het volgende op. Verweerster heeft inderdaad in beide gevallen haar adviezen gebaseerd op de stukken in het dossier en de informatie die zij kreeg van de twee jeugdbeschermers. Zij kon hiermee volstaan omdat de professionele relatie met de kinderen werd onderhouden door twee gekwalificeerde jeugdbeschermers. Deze twee personen vertegenwoordigden de GI bij de uitvoering van de kindbeschermingsmaatregelen. Verweerster had ook geen aanleiding om te twifelen aan de informatie die zij kreeg van de jeugdbeschermers. Het College acht het voorts aannemelijk dat klaagster op de hoogte was van het bestaan van het TRJ en de rol die dit speelde nu klaagster in haar pleitnota van 30 september 2021 schrijft dat zij veertien maanden heeft gevraagd om een kennismaking met verweerster. Verweerster verklaarde hieromtrent dat zij van gedragswetenschapper A had vernomen dat de jeugdbeschermers aan klaagster hadden meegedeeld dat achter hen een multidisciplinair team van professionals functioneerde. Er bestond geen reden voor verweerster om aan het waarheidsgehalte hiervan te twifelen. Het bovenstaande in onderling verband en samenhang bezien, leidt tot de conclusie dat verweerster geen contact hoefde te hebben met klaagster of klaagsters kinderen. Zij is met haar handelwijze gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening.

4. De tweede klacht is dat de rapportages van verweerster niet voldoen aan de vereisten van de artikelen 37 en 38 van de Beroepscode 2017. Klaagster deelde in de hoorzitting mee hiermee te doelen op de besluiten van 15 juli 2020 en 4 december 2020. Het College stelt vast dat dit geen rapportages zijn van een pedagoog zoals bedoeld in de Beroepscode 2017. Het gaat hier om gezamenlijke beslisdocumenten van het gehele TRJ waaraan verweerster een bijdrage heeft geleverd in de vorm van een advies. Deze documenten kunnen worden beschouwd als de notulen van de bijeenkomsten van het TRJ en zijn bedoeld om de lijn in het dossier te blijven volgen. Gelet op het bovenstaande is deze klacht ongegrond.

9. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.
De klacht is ongegrond.

Aldus gedaan op 29 november 2021 door het College van Toezicht.

mevrouw drs. M.B. Kroon, voorzitter
mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris